

CORECTOPIA

cum supravețuim în cușca diversității

ediția a doua, revizuită și adăugită

gabriel purcăruș

DOXOLOGIA
Iași, 2024

CUPRINS

Prefață la ediția a doua	11
Introducere: Pierdut și regăsit	17

DIN CIOBURI DE STATUI

D-ale progresismului	45
Corectopia și limitele libertății	51
Cioburi de statui	58
Bani, idei, suflete	67
Farmecul indiscret al comunismului	75
Jucăria care ne-a lipsit	87
Brexit și Babel	94
Taxe și mușici	101
Planeta în fața testului Trump	107
Tactica sepiei	116
Sanctuarul cu ușa dată de pereți	123
Barbarcelona	129
Urgența climatică	146

Robofobia	150
Armate și bombe multiculturale	153
Bombele și ciorăpeii	158
O Europă în care credem, fără mărunțiș în buzunare	163
Kim Jong-doi	168

BUNELE INTENȚII

Oameni buni și oameni răi	173
O inteligență de tip nou	179
Marginalitate de centru	186
Operă și foc de tabără	193
Fotbal și testosteron	198
Motivația lecturii	202
Viață înainte de moarte	209
Angoasă și morbiditate	217
Castelul de nisip	224
La ce folosește elefantul	229
Șah incorect politic	235
Matematica și căsătoria	244
Cuibușorul multicultural	251

Bunele intenții	257
Omul care nu a făcut nimic	265
Unul dintr-un milion	271

POEMELE CORECTOPIEI

1. Cei din umbră	281
2. Viermele model	283
3. Discriminarea țânțarilor	284
4. O zi normală	285

*Dedic acest volum în primul rând familiei mele,
care m-a inspirat, încurajat și bătut la cap cu
dragoste ca să duc proiectul la bun sfârșit.*

*De asemenea, prietenilor apropiați și
cititorilor mei care au râs (sau care au plâns)
de-a lungul anilor.*

*Dar această carte este dedicată, în egală
măsură, și celor ce nu au avut posibilitatea
să își facă auzit glasul. Citiți capitoul
„Unul dintr-un milion” și veți înțelege.*

PREFAȚĂ LA EDIȚIA A DOUA

Prima ediție a volumului *Corectopia* a apărut în primăvara anului 2018 și s-a bucurat de un succes neașteptat pentru un autor debutant. Atât vânzările, care au depășit estimările inițiale, cât și sutele de reacții favorabile din partea unui public variat, de la preoți, laici, critici, până la intelectuali publici și oameni politici, au făcut din această carte un *minibestseller* românesc.

Fără îndoială că experiența personală a autorului, care a trăit în exilul nord-american și vest-european mai bine de două decenii, a conferit credibilitate și autenticitate eseurilor și cronicilor conținute aici. Dar dincolo de talentul autorului, am putea spune că volumul a sosit la timp, atingând un nerv sensibil pentru societatea românească. După entuziasmul inițial al integrării României în UE și NATO, care au validat apartenența noastră la spațiul cultural european, românii s-au trezit ulterior

expuși unor curente ideologice străine de mentalitățile noastre: neomarxismul, nihilismul, globalismul, care tindeau să diminueze credințele și valorile tradiționale și amenințau să ne rescrie identitatea. Astfel au făcut cunoștință cu termeni și realități precum multiculturalism, ideologia eliberării sexuale, identitatea de gen, transgenderism, parteneriat civil și căsătorie între persoane de același sex, toate sosite sub eticheta modernității, importate pe filieră occidentală, adică exact de acolo de unde așteptau de obicei lumina.

Inițial privite drept simple curiozități care nu au nici o șansă de reușită la noi, românii au avut ocazia de a simți puterea propagandei progresiste odată cu referendumul pentru familie din octombrie 2018. Pasivitatea neașteptată a unor lideri de opinie sau intelectuali publici, care au făcut pasul la ofsaid, refuzând să se implice explicit în susținerea definiției tradiționale a căsătoriei, sprijinul pe care anumite partide și ziariști l-au oferit „diversității” și „toleranței” trebuia să-i facă pe mulți români să înțeleagă că avem de-a face cu o agendă cu

PIERDUT ȘI REGĂSIT

susținere politică și financiară semnificativă, și nu doar cu simple mofturi ale unei minorități răsfățate.

În anii ce au urmat, atât pe plan mondial, cât și local, mișcările de emancipare a minorităților sexuale și identitare au căpătat amploare, ajungând să se transforme dintr-un curent inițial marginal într-unul care ocupă centrul dezbaterii și să impună în anumite țări chiar pedepse celor care ar îndrăzni să-i nege legitimitatea. Fenomenul trans a pătruns până la nivel de educație preșcolară, iar Organizația Mondială a Sănătății a eliminat disforia de gen de pe lista maladiilor recunoscute. De asemenea, violența, atentatele teroriste și haosul din unele țări occidentale cu puternică imigrație orientală și nord-africană arătau că modelul multicultural, bazat pe ideea naivă cum că „toate culturile sunt la fel”, își arată limitele. Cu condiția ca cineva să vrea să vadă.

Vectorul de propagare a noilor ideologii a fost corectitudinea politică, această manieră pretins delicată de a pune pumnul în gură oricui gândește diferit și de a impune un limbaj și un comportament conform cu

noile standarde, cu scopul de a facilita amestecul de culturi și relativizarea moralei.

Însă nici publicul conservator nu a rămas fără reacție în fața progresismului și a componentelor sale. Pe plan mondial, am asistat la eforturile președintelui american Donald Trump de a opri tăvălugul globalist și a recentra societatea americană în vechile valori sigure ale capitalismului, suveranității și moralei iudeo-creștine. Eforturile sale au fost intens sabotate atât de presă, cât și de presupușii săi parteneri politici din Occident. În Europa, mișcările politice de dreapta, apărătoare ale tradițiilor și suveranității naționale, au cunoscut o serioasă revigorare, după câteva decenii de amortire. O serie întreagă de intelectuali occidentali și-au ridicat glasul în favoarea libertății de exprimare, puternic amenințată de presiunile gândirii unice.

Se spune uneori, în mod ironic, că România se află cu 50 de ani în urma occidentului. Butada are în vedere starea drumurilor, corupția, birocrăția, sistemul de sănătate, unde România este cu adevărat deficitară. Dar nu e totdeauna rău să fii în urma altora. Uneori este chiar

PIERDUT ȘI REGĂSIT

avantajos, pentru că poți observa prostiile pe care le face cel de dinaintea ta. Imaginează-ți că te afli cu automobilul într-o coloană de mașini, cei de dinaintea ta gonesc ca nebunii și intră cu toată viteza într-un zid. Evident că în această situație e foarte bine că nu ai fost tu primul. Fiind în urmă ai timp să încetinești și să eviți accidentul. La fel putem și noi, românii, cu nițică înțelepciune, dacă nu adormim la volan, să constatăm rezultatele pe care anumite politici occidentale le-au produs și să punem frână la timp.

Așa cum am scris în introducerea de la prima ediție, volumul de față se dorește a fi un semnal de alarmă pentru publicul românesc, o unealtă de folosit în identificarea pericolelor ce ne pasc, cu speranța că împreună vom reuși să contracarăm efectele nefaste ale noilor ideologii.

De aceea am considerat necesar să îmbogățesc textul inițial cu alte capitole pertinente pentru o mai bună înțelegere a corectitudinii politice și a modului specific de manifestare a acesteia. Am evitat însă în mod deliberat să fac referire la pandemia recent încheiată precum și la războiul din Ucraina, deoarece complexitatea acestora

nu putea fi tratată în mod marginal. Aceste evenimente de importanță planetară merită volume separate.

Pericolele externe, cât și uriașele probleme interne cu care se confruntă statele occidentale impun o revizuire drastică a politicilor sociale: revenirea la apărarea intereselor naționale, prioritatea drepturilor cetățenilor în fața emigrației, revenirea la valorile clasice, tradiționale – credința, familia, națiunea, libertatea. Războiul cultural este în toi, lupta nu este câștigată, dar promotorii progresului cu orice preț au început să încaseze înfrângeri semnificative. Rămâne ca noi, cei care credem încă în bunul-simț și normalitatea definită după standardele vechi, să transmitem mai departe acele valori către generațiile viitoare, printr-o mărturie constantă și curajoasă.